

01.06.2022

Dnr 49/03.04.04.04.10/2020

Ärende

Kommunala stadgor och taxor

Ändringssökande

Kjell Eriksson, Ab Archi-Rest Oy samt Therese Skaag som innehavare av firma GRILL SKAGEN

Överklagat beslut

Pargas stadsfullmäktige, 10.12.2019 § 108

Pargas stadsfullmäktige har bl.a. godkänt vattentjänstverkets serviceprislista 2020.

I den till stadsfullmäktiges beslut bifogade serviceprislistan har fastställts en kapacitetsavgift för hushållsvatten till gästhamnar i Nagu, Korpo och Houtskär. Avgiften per båt per övernattning är 0,81 euro utan mervärdesskatt och 1,00 euro inklusive mervärdesskatt.

Besvär

Beslutet ska upphävas till den del det avser kapacitetsavgiften för hushållsvatten för gästhamnar i Nagu, Korpo och Houtskär. Pargas stad ska åläggas att ersätta ändringssökandenas rättegångskostnader med 200 euro. Verkställigheten av beslutet ska förbjudas.

Beslutet är till överklagade delar lagstridigt. Avgiften på 1 euro per båt per övernattning saknar koppling till mängden förbrukat vatten eller avloppsvatten och grundar sig inte heller på några verkliga kostnader. Beslutet strider även mot likställighetsprincipen då det endast avser en bestämd typ av företag i en begränsad del av kommunen.

Beslutet kan inte motiveras med att kommunens vattenverk bör upprätthålla en särskild beredskap för förbrukningstoppar som kan förorsakas av gästhamnarna, då många typer av företag i kommunen har tillfälliga förbrukningstoppar. Gästhamnarna svarar endast för en liten del av de säsongstoppar som förekommer inom vattenverken i Pargas stad. Gästhamnarna betalar i vanlig ordning vatten- och avloppsavgift, dvs.

grundavgift och bruksavgift efter den verkliga vattenförbrukningen. Endast en mycket begränsad andel av de övernattande båtarna tankar hushållsvatten i gästhamnarna, och i samband med övernattningsbryggorna finns i flertalet hamnar inte ens möjlighet till tömning av båtarnas septiktankar. De sugtömningsanläggningar som finns i hamnarna ligger separat från gästbryggorna och deras användningsgrad har endast ett ringa samband med antalet övernattningar. Sugtömningsanläggningarna sköts dessutom i flera fall av andra företag än gästhamnsföretagen. Den antagna motiveringen med förbrukningstoppar kan sålunda endast hänföras till de toalett- och tvättfaciliteter som finns i anslutning till gästhamnarna. Sådana faciliteter finns emellertid i samband med många andra säsongföretag, som inte behöver betala kapacitetsavgift. Toalett- och tvättfaciliteterna används inte heller i sådan exceptionell omfattning att detta skulle utgöra en saklig grund för en separat kapacitetsavgift utöver de vanliga grund- och bruksavgifterna.

Lagen om vattentjänster nämner endast anslutningsavgift, grundavgift, bruksavgift samt andra avgifter för tjänster som vattenverket tillhandahåller. Kapacitetsavgiften passar inte in på någon av dessa kategorier. Avgiften är inte skälig och rättvis, och den motsvarar inte heller det syfte med avgifterna som anges i 18 § i lagen om vattentjänster.

Handläggning och utredning av ärendet

Stadsstyrelsen i Pargas har gett ett utlåtande.

Ändringssökandena har gett ett genmäle.

Förvaltningsdomstolens avgörande

Förvaltningsdomstolen upphäver Pargas stadsfullmäktiges beslut till den del beslutet gäller fastställande av en kapacitetsavgift för hushållsvatten till gästhamnar i Nagu, Korpo och Houtskär.

Förvaltningsdomstolen avslår yrkandet på verkställighetsförbud.

Förvaltningsdomstolen ålägger Pargas stad att ersätta ändringssökandenas rättegångskostnader med 200 euro.

Skälen för avgörandet

Författningar med förarbeten

Enligt 18 § 1 mom. i lagen om vattentjänster ska avgifterna för vattentjänster och avloppshantering av dagvatten vara sådana att det på lång sikt är möjligt att täcka vattentjänstverkets ny- och reparationsinvesteringar och kostnader. I avgifterna får ingå högst en skälig avkastning på kapitalet.

Enligt 2 mom. i samma paragraf ska avgifterna vara skäliga och rättvisa. I avgiftens storlek kan beaktas behovet av att reglera vattenförbrukningen, ett särskilt användningsändamål för vattnet eller avloppsvattnets exceptionella beskaffenhet eller mängd. Avgifterna ska efter behov vara sådana att de främjar en sparsam förbrukning av vatten och minskning av mängden avloppsvatten samt förebygger att skadliga ämnen leds in i avlopp.

Enligt detaljmotiveringarna till 18 § 1 mom. i regeringens proposition till vattentjänstlagen (RP 85/2000 rd) är avsikten att avgifterna för vattentjänster ska motsvara de faktiska kostnaderna så väl som möjligt. Enligt detaljmotiveringarna till 18 § 2 mom. innebär kravet på rättvisa att olika kunder, kundgrupper och områden i kommunen inom ramen för tillämpningsområdet inte utan grund försätts i en ställning som avviker från de andras.

Enligt 19 § 1 mom. i samma lag ska vattentjänstverket ta ut bruksavgift för vattentjänsterna. Bruksavgift tas ut enligt kvantiteten vatten som fastigheten använder samt kvantiteten av och kvaliteten på det spillvatten som leds bort från fastigheten. Vattentjänstverket kan ta ut bruksavgift också för avloppshantering av dagvatten.

Enligt 2 mom. i samma paragraf kan verket dessutom ta ut anslutningsavgift och grundavgift samt andra avgifter för de tjänster som verket tillhandahåller. Dessa avgifter är av olika storlek i olika områden om detta behövs för att kostnaderna ska riktas rätt eller för att principen om förorenarens ansvar ska kunna genomföras eller av något annat motsvarande skäl. I storleken av anslutningsavgiften är det möjligt att beakta också fastighetens användningsändamål.

Enligt detaljmotiveringen till 19 § i regeringens proposition till lagen om vattentjänster (RP 85/2000 rd) kan bruksavgift tas ut för att täcka vattentjänstverkets rörliga kostnader samt för att täcka fasta kostnader till den del de inte täcks genom grundavgifterna. Det är meningen att bruksavgiften ska fastställas utgående från i vilken utsträckning kunden anlitar vattenförsörjnings- och avloppshanteringstjänster. Den främsta avgiftsgrunden är alltså också framdeles den förbrukade vattenmängden. I enlighet med principen om förorenarens ansvar är det till denna del möjligt att ta ut bruksavgift utifrån den uppskattade mängden vatten som ska avledas från fastigheten i stället för utifrån mängden förbrukat vatten.

I propositionen konstateras ytterligare att förutom bruksavgift kan vattentjänstverket enligt 2 mom. ta ut anslutningsavgift, grundavgift samt andra avgifter för de tjänster som verket tillhandahåller. Genom anslutningsavgiften är det möjligt att täcka t.ex. kostnaderna för anläggningsinvesteringarna och för inledande av servicen. Bestämmelsen gör det också möjligt för vattentjänstverket och kunden att, om de så önskar, komma överens om tjänsterna i anknytning till fastighetsspecifika vattentjänstlösningar, som verket tar ut avgift för. Sådana tjänster kan vara t.ex. underhåll och istandsättning av fastigheternas vatten- och avloppsinstallationer och tömning av slamavskiljare.

Vidare konstateras i propositionen att kostnaderna för vattentjänster i regel är större på tätbefolkade områden utanför detaljplaneområden och i glesbygden än på detaljplaneområden. Därför bestäms i 2 mom. att de andra avgifterna för vattentjänster än bruksavgiften kan vara av olika storlek i olika områden, om detta behövs för att kostnaderna ska riktas rätt, på grund av principen om förorenarens ansvar eller av någon motsvarande orsak.

Bestämmelsen i 19 § i lagen om vattentjänster fick sin nuvarande ordalydelse genom lagändringen 681/2014. I lagförslaget som ledde till lagändringen (RP 218/2013 rd) konstateras i detaljmotiveringen till 19 § 2 mom. att vattentjänstverket ska för de tjänster som det tillhandahåller ta ut anslutningsavgift, grundavgift och andra avgifter som är av olika storlek i olika områden om detta är motiverat för att kostnaderna ska riktas rätt eller för att principen om förorenarens ansvar ska kunna genomföras eller av något annat motsvarande motiverat skäl.

Utredning i ärendet

Stadens motiveringar för kapacitetsavgiften

Stadsstyrelsen har till sitt utlåtande till förvaltningsdomstolen fogat motiveringar för kapacitetsavgiften. Enligt motiveringarna varar vattenförbrukningstoppen i skärgården (Nagu, Korpo och Houtskär) i ca sex veckor mellan midsommar och första veckan i augusti då gästhamnarna har sin intensivaste besöksperiod. Åren 2018–2019 var vattenförbrukningen i Nagu gästhamn ca 1 900 m³ under fem månader, dvs. ca 380 m³ per månad. Den näst största förbrukaren i Nagu verksamhetsområde var en restaurang som förbrukade ca 1 200 m³ på tolv månader, dvs. i snitt 100 m³ per månad.

I Korpo förbrukade gästhamnen 1 300 m³ på sex månader, dvs. ca 220 m³ per månad. Den näst största förbrukaren, som driver en restaurang och ett hotell, förbrukade ca 800 m³ per år, dvs. i snitt ca 70 m³ per månad. I Houtskär förbrukade gästhamnen ca 650 m³ på fyra månader, dvs. ca 160 m³ per månad, medan den näst största förbrukaren stod för en förbrukning om 700 m³ per år, dvs. i snitt ca 60 m³ per månad.

Vattentjänstverket har investerat i ca trefaldig produktionskapacitet jämfört med normal förbrukning i skärgården för att kunna förse alla anslutna abonnenter och kunder med hushållsvatten under sommarens förbrukningstopp. Detta har också medfört att vattentjänstverket måste ha två vattenverk i Nagu, Korpo och Houtskär för att kunna klara av den kraftigt ökade efterfrågan under sommaren.

Kapacitetsavgiften kan jämföras med sprinkleravgiften (en annan typ av kapacitetsavgift), som vattentjänstverket fakturerar flera kunder för. Omsättningen för sprinkleravgiften är ca 10 000 euro per år, dvs. i samma klass som kapacitetsavgiften. Vanligtvis förbrukas inget vatten under hela året i sprinklersystemet, men avgiften fungerar som en reservationsavgift för

behövlig kapacitet ifall av brand i abonnentens byggnad. På liknande sätt reserverar gästhamnen med kapacitetsavgiften en tillräcklig mängd bruksvatten åt sig för sin verksamhet under sommarens turistsäsong.

Gästhamnarna är öppna endast under sommaren och förbrukar inget vatten under vinterhalvåret. Deras förbrukningstopp infaller under midsommarhelgen och juli månad.

Produktionskapaciteten för hushållsvattnet bestäms av årets största dygnsförbrukning, som normalt infaller i juli. Största andelen av toppförbrukningen under sommaren kan härledas till gästhamnarnas vattenförbrukning (fulla gästhamnsbryggor under juli månad).

Förbrukningsdata från åren 2015–2019 visar att toppförbrukningen i Nagu var 230 m³ per dygn, medan den maximala produktionskapaciteten var 320 m³ per dygn. I Korpo var toppförbrukningen 160 m³ och den maximala produktionskapaciteten 200 m³ per dygn. I Houtskär var toppförbrukningen 70 m³ och den maximala produktionskapaciteten 65 m³ per dygn. År 2019 förbrukades i Nagu som mest 1 259 m³ hushållsvatten under sommarveckan med största förbrukningen, medan förbrukningen en normal vintervecka var 470 m³. Motsvarande siffror för Korpo var 616 m³ respektive 320 m³ och för Houtskär 372 m³ respektive 130 m³.

Exempelvis om det ligger 150 fritidsbåtar i Nagu gästhamn som i medeltal har ombord tre personer, betyder det ett invånartillägg på 450 personer per dygn i verksamhetsområdet. Man kan räkna med att dessa 450 personer förbrukar ca 100 liter vatten per person per dygn, vilket resulterar i en förbrukning om 45 m³ per dygn. Jämför man detta med invånarantalet i verksamhetsområdet, dvs. Nagu kyrkby innebär det nästan en fördubbling av antalet vattenförbrukare då gästhamnen är full med båtar.

Kapacitetsavgiften för gästhamnarna har bestämts för att kunna täcka en del av avskrivningskostnaderna för investeringarna som gjorts i produktionskapaciteten för hushållsvatten år 2010–2019. Investeringarna har uppgått till totalt 916 800 euro i de tre skärgårdskommundelarna. De årliga intäkterna för kapacitetsavgifterna för tre gästhamnar uppgår till ca 10 000 euro. Detta motsvarar bara ca 16 procent av den årliga avskrivningskostnaden på 60 800 euro för vattenproduktionsanläggningarna med en avskrivningstid om 15 år. Ny- och saneringsinvesteringar görs årligen på anläggningarna för att upprätthålla produktionskapaciteten. Detta betyder att avskrivningskostnaden är en fortlöpande kostnad.

Vattentjänstverket har investerat betydligt mer per anslutning i skärgården än i Pargas verksamhetsområde. År 2019 var avskrivningskostnaderna per anslutning 369 euro i Pargas, 620 euro i Nagu, 1 066 euro i Korpo och 1 291 euro i Houtskär.

Verksamheten i skärgården dvs. i Nagu, Korpo och Houtskär förorsakar stora förluster för vattentjänstverket. År 2019 var förlusten i dessa områden totalt 281 973 euro. Förlusten var 46 343 euro i Nagu, i 171 102 euro i Korpo och

64 527 euro i Houtskär. Den största bidragande orsaken till förlusterna är avskrivningskostnaderna som förorsakas av investeringarna, som är orimligt stora i förhållande till omsättningen av vattenförsäljningen. Kapaciteten utnyttjas lönsamt endast under sommarens högsäsong, som varar i sex veckor då gästhamnarna besöks mest. Under vinterhalvåret måste samtliga produktionsanläggningar hållas i gång, och då körs de med mindre än halva produktionskapaciteten. Detta betyder dyrare driftkostnader än om produktionen skulle vara jämn under hela året. Ett vattenverk kan ej stoppas eller torrläggas till vintern för uppkörningskostnaderna skulle vara ännu dyrare än tomgångsdriften under vinterhalvåret.

Vattentjänstverket kan inte ålägga sina övriga kunder att bekosta de överstora investeringarna som gjorts i skärgården främst för att kunna förse gästhamnarna med hushållsvatten under sommaren. Därför har kapacitetsavgiften för gästhamnarna införts. Gästhamnarna belastas genom kapacitetsavgiften med bara 16 procent av avskrivningskostnaderna. Gästhamnarnas andel av avskrivningskostnaden borde egentligen ligga närmare 50 procent (ca 30 400 euro per år) för att vara rättvis gentemot övriga kunder. Vattentjänstverket har som målsättning att höja kapacitetsavgiften under kommande år.

I nuläget betalar vattenabonnenterna i Pargas verksamhetsområde för de dyra produktionskostnaderna och investeringarna i verksamheten ute i Nagu, Korpo och Houtskär. Varje vattenabonnent i Pargas kommunområde sponsorerar vattentjänstverksamheten i skärgärdsdelarna med ca 120 euro per år, trots att man fakturerar kapacitetsavgiften. Denna sponsorering strider mot principerna i lagen om vattentjänster, då kostnaderna inom varje verksamhetsområde borde täckas med intäkterna av vattentjänstverksamheten.

Gästhamnarna belastar också reningsverken för avloppsvatten och förorsakar under toppförbrukningsdygnen mängder som överskrider reningsverkens dimensioneringsvärden.

Till stadens motiveringar har fogats en sammanfattning av resultaträkningen för vattentjänstverket för år 2019. Enligt sammanfattningen har avskrivningarna för hushållsvattnets andel varit 420 117 euro i Pargas, 76 861 euro i Nagu, 40 301 euro i Korpo och 30 668 euro i Houtskär. De totala avskrivningarna har varit 884 912 euro i Pargas, 142 532 euro i Nagu, 132 198 euro i Korpo och 37 144 euro i Houtskär. Omsättningen per verksamhetsområde har varit 3 703 748 euro i Pargas, 264 185 i Nagu, 137 580 i Korpo och 61 160 euro i Houtskär. Pargas verksamhetsområde har uppvisat en vinst på 504 871 euro, medan verksamhetsområdena i skärgården har genererat en förlust på totalt 281 973 euro, bestående av 46 343 euro i Nagu, 171 102 euro i Korpo och 64 527 euro i Houtskär.

Ändringssökandenas genmäle till stadens utredning

Ändringssökandena har i sitt genmäle bl.a. anfört att stadens kalkyler ger en snedvriden bild av verkligheten. I verkligheten är gästhamnarnas

förbrukningsandel inte så stor, särskilt då förbrukningen i hela skärgården generellt ökar under sommarperioden. Gästhamnarnas förbrukning sprider sig också över ca sex månader per år och är inte begränsad till en kort sommartopp. Ändringssökandena har utrett att den näst största förbrukaren i Houtskär som nämns i stadens exempel torde vara folkhögskolan, som enligt staden förbrukade 700 m³ per år. Folkhögskolans förbrukningsperiod sammanfaller dock med gästhamnens, alltså fördelar sig förbrukningen inte över hela året. Om detta är korrekt, är gästhamnen med sina 650 m³ på fyra månader inte alls den största sommarförbrukaren i Houtskär.

Rättslig bedömning

För att avgöra huruvida kapacitetsavgiften för hushållsvatten till gästhamnarna i Nagu, Korpo och Houtskär är förenlig med lagen om vattentjänster bör man först avgöra huruvida den överhuvudtaget är en sådan avgift som kan tas ut med hänsyn till bestämmelserna i 19 § i lagen om vattentjänster.

Förvaltningsdomstolen konstaterar inledningsvis att kapacitetsavgiften inte är en anslutningsavgift.

Staden har inte motiverat kapacitetsavgiften med behovet att täcka de rörliga kostnaderna för produktionen av hushållsvatten, och avgiften baserar sig inte heller på den verkliga konsumtionen av vatten. Staden fakturerar separat gästhamnarna för bruksavgiften, som grundar sig på vattenförbrukningen. Kapacitetsavgiften kan således inte anses vara en bruksavgift enligt 19 § 1 mom. i lagen om vattentjänster.

Trots att vattentjänstverket upprätthåller den kapacitet som krävs för att klara av förbrukningstopparna under sommarmånaderna, erbjuder den inte gästhamnarna en sådan tjänst som andra abonnenter inte använder eller har tillgång till. Gästhamnarna utnyttjar samma service som de andra abonnenterna, dvs. hushållsvatten. Kapacitetsavgiften kan således inte heller anses vara en i 19 § 2 mom. i lagen om vattentjänster avsedd annan avgift för en tjänst som vattentjänstverket tillhandahåller.

Av förarbetena till 19 § i lagen om vattentjänster (RP 85/2000 rd) framgår att grundavgifter kan tas ut framför allt för att täcka vattentjänstverkets fasta kostnader. Staden har motiverat kapacitetsavgiften med behovet att täcka avskrivningskostnaderna för investeringar. Förvaltningsdomstolen konstaterar att sådana kostnader kan täckas med grundavgifter. Lagen om vattentjänster innehåller inget förbud mot att fastställa grundavgifterna så att de består av flera separata delar. Även om kapacitetsavgiften inte av staden har kallats för en grundavgift och även om gästhamnarna också separat påförs grundavgifter, kan kapacitetsavgiften i sak anses utgöra en del av gästhamnarnas grundavgifter.

Enligt 19 § 2 mom. i lagen om vattentjänster ska grundavgiften vara olika stor på olika områden om detta är motiverat för att kostnaderna ska riktas rätt. Enligt utredningen i ärendet är avskrivningskostnaderna i förhållande till

omsättningen klart högre i Nagu, Korpo och Houtskär än i Pargas. Med beaktande av det större invånarantalet i Pargas är det även sannolikt att efterfrågan på vatten inte varierar efter årstid proportionellt sett lika mycket som i kommundelarna i skärgården. Att gästhamnarnas grundavgifter i Nagu, Korpo och Houtskär skiljer sig från grundavgifterna i Pargas kan anses motiverat ur denna synvinkel.

Grundavgifterna kan även variera i storlek för olika typer av förbrukare. Kapacitetsavgiften kan därför inte anses stå i strid med kravet på skälighet och rättvisa bara för att andra typer av företag än båthamnar inte faktureras för en motsvarande avgift, förutsatt att kostnaderna som helhet riktas rätt. Vid bedömningen av om så är fallet bör man även beakta att det inte är möjligt att uppnå fullständig kostnadsmotsvarighet. Ett tillräckligt samband mellan kostnaderna och avgifterna bör ändå kunna påvisas. Det ska även kunna gå att bedöma att bl.a. principen om rättvisa beaktats på tillbörligt sätt. Detta innebär att olika kunder och kundgrupper inte utan grund ska försättas i en ställning som avviker från de andras.

Staden har inte i sina motiveringar för kapacitetsavgiften redogjort för hur mycket hushållsvatten gästhamnarna i Nagu, Korpo respektive Houtskär förbrukat som mest per dygn. Det går dock att räkna ut från gästhamnarnas snittförbrukning för sommarmånaderna att deras genomsnittliga dygnsförbrukning under sommarmånaderna har varit ca 12,5 m³ i Nagu, 7,2 m³ i Korpo och 5,2 m³ i Houtskär. I sitt exempel för Nagu har staden uppgett att Nagu gästhamns förbrukning kan uppskattas till 45 m³ per dygn då 150 fritidsbåtar ligger i hamnen, vilket torde innebära att hamnens båtplatskapacitet används till fullo och till och med överskrids något. Förvaltningsdomstolen konstaterar att den uppskattade vattenförbrukningen per dygn per person om 100 liter, som stadens uträkningar baserar sig på, är rätt hög med hänsyn till att den nästan motsvarar finländarnas genomsnittliga vattenförbrukning i hushållen, som också innehåller vatten till hushållsmaskiner, bevattning mm. Därför, och eftersom uppskattningen inte är underbyggd med uppmätta förbrukningsuppgifter, bör man förhålla sig till den med viss försiktighet.

Den av staden uppskattade toppförbrukningen för Nagu gästhamn om 45 m³ utgör knappa 20 procent av toppförbrukningen i Nagu, som angetts vara 230 m³ per dygn. Det framgår dessutom av utredningen i ärendet att vattenförbrukningen i Nagu en vanlig vintervecka är 470 m³, vilket motsvarar ca 67 m³ per dygn. Sommarens förbrukningstopp medför alltså en ökning i förbrukningen om 163 m³ per dygn i förhållande till en vanlig vinterdag. Om man utgick från att gästhamnen som mest förbrukar 45 m³, vilket som sagt baserar sig på en uppskattning, skulle andra förbrukare stå för 118 m³ av ökningen i förhållande till en vanlig vinterdag. Enligt dessa uppskattningar som staden framlagt skulle alltså den ökade vattenförbrukningen om somrarna i Nagu huvudsakligen bero på andra aktörer än gästhamnen. Motsvarande utredning om gästhamnarnas andel av förbrukningstopparna i Korpo och Houtskär har inte framlagts.

Förvaltningsdomstolen konstaterar att beloppet för de årliga avskrivningarna för verksamheten i skärgårdskommundelarna är högt och att denna verksamhet är förlustbringande. Med hänsyn till dessa omständigheter samt det förhållandevis ringa belopp kapacitetsavgiften inbringar förefaller det sannolikt att kapacitetsavgiften inte står i uppenbart missförhållande till gästhamnarnas andel av de fasta kostnader som kapacitetsavgiften ska täcka.

I beslutsunderlaget beaktas emellertid inte en hur stor andel av vattentjänstverkets fastna kostnader gästhamnarna betalar genom de egentliga grundavgifterna och bruksavgifterna och hur deras andel av de på detta vis betalade fasta kostnaderna jämför sig med övriga abonnenters andel av de fasta kostnaderna. Det framgår inte heller av beslutsunderlaget hur stor gästhamnarnas andel av de totala bruks- och grundavgifterna i respektive kommunal är eller hur denna betalningsandel påverkas av kapacitetsavgiften.

Förvaltningsdomstolen konstaterar sammanfattningsvis att det inte framgår av stadsfullmäktiges beslut och utredningen i ärendet huruvida kapacitetsavgiften för gästhamnar tillsammans med gästhamnarnas övriga avgifter motsvarar kostnadstäckningsprincipen eller principen om att förorsakaren betalar. Utredningen i ärendet ger inte heller ett tillräckligt underlag för att bedöma huruvida kapacitetsavgiften uppfyller kravet på rättvisa. Tvärtom tyder den hittills framlagda delvis bristfälliga utredningen på att detta krav inte uppfylls. Fullmäktiges beslut att fastställa kapacitetsavgiften är på dessa grunder lagstridigt.

Eftersom det överklagade beslutet ska upphävas till överklagade delar finns det inte skäl att i detta skede förbjuda verkställigheten av beslutet.

Särskilt med beaktande av avgörandet i ärendet skulle det vara oskäligt om ändringssökandena var tvungna att själv stå för sina rättegångskostnader.

Tillämpade rättsregler

Kommunallagen 135 § 2 mom.
Lagen om vattentjänster 18 § 1 och 2 mom., 19 § och 20 § 1 mom.
Lagen om rättegång i förvaltningsärenden 95 § 1 mom. och 123 §

Hur man överklagar

Detta beslut får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besväransvisning finns bifogad (Kommunalbesvär)

Förvaltningsdomstolens sammansättning

Ärendet har avgjorts av förvaltningsdomstolens överdomare Seija Kaijanen samt förvaltningsrättsdomarna Juho Vuori och Sami Kouki. Ärendet har föredragits av Juho Vuori.

Detta beslut är elektroniskt verifierat och har skrivits ut från förvaltningsdomstolens ärendebehandlingssystem.

Sändlista

Beslutet per brev som vanlig delgivning

Kjell Eriksson

Utan avgift

Enligt 56 och 68 § i förvaltningslagen ska Kjell Eriksson ofördröjligen underrätta de andra undertecknarna av den gemensamma besvärsskriften om detta beslut. Underlåter han detta är han skyldig att ersätta av underlåtelsen förorsakad skada, såvitt detta med hänsyn till underlåtelsens art och övriga förhållanden finnes skäligt.

Avskrift

Pargas stadsstyrelse, som enligt 108 § i kommunallagen ska tillkänna beslutet

Förvaltningsdomstolens kontaktuppgifter

Åbo förvaltningsdomstol

Lasarettsgatan 2–4 (PB 32), 20101 Åbo

turku.hao@oikeus.fi

Tfn 029 56 42400

<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Bilaga till förvaltningsdomstolens beslut**BESVÄRSANVISNING (Kommunalbesvär)**

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom skriftliga besvär hos **högsta förvaltningsdomstolen**, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Grunder för beviljande av besvärstillstånd

Enligt 111 § 1 mom. i lagen om rättegång i förvaltningsärenden ska besvärstillstånd beviljas om:

- 1) det med avseende på lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är viktigt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen,
- 2) det finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomstolen att avgöra ärendet på grund av att det i ärendet skett ett uppenbart fel, eller
- 3) det finns något annat vägande skäl för att bevilja besvärstillstånd.

Besvärstillstånd kan också beviljas i fråga om endast en del av förvaltningsdomstolens överklagade beslut.

Besvärstid och dag för delfående

Besvär ska anföras **inom 30 dagar från dagen för delfäendet av förvaltningsdomstolens beslut**, denna dag inte medräknad.

Om besvär anföras med stöd av den besvärsrätt som tillhör en kommunmedlem eller medlem eller medlemskommun i en samkommun, beräknas besvärstiden från den dag då kommunen eller samkommunen publicerat ett tillkännagivande om beslutet i det allmänna datanätet.

Ifall beslutet delgivits parten särskilt, beräknas besvärstiden dock från delfäendet. Mottagaren anses ha fått del av ett beslut som sänts per **brev som vanlig delgivning** den sjunde dagen efter det att beslutet sändes, om inte mottagaren visar att delfäendet skett vid en senare tidpunkt. Beslutet har sänts den dag beslutet är givet. Denna dag uppges på beslutets första sida. En handling som sänts per brev anses dock ha kommit till en **myndighets** kännedom på ankomstdagen.

När ett **bevisligt delgivningssätt** används anses mottagaren ha fått del av beslutet den dag som framgår av mottagnings- eller delgivningsbeviset. Vid mellanhandsdelgivning anses mottagaren ha fått del av beslutet den tredje dagen efter den dag som anges på delgivningsbeviset för mellanhandsdelgivningen.

När **vanlig elektronisk delgivning** används anses mottagaren ha fått del av beslutet den tredje dagen efter att meddelandet sändes (per e-post eller via förvaltningsdomstolarnas e-tjänst), om inte något annat visas. Vid **bevislig elektronisk delgivning via förvaltningsdomstolarnas e-tjänst** är dagen för delfäendet den dag då beslutet har hämtats från e-tjänsten.

Besvärens innehåll

I besvären, som ska innehålla en ansökan om besvärstillstånd, ska följande anges:

- ändringssökandens namn och kontaktuppgifter inklusive uppgift om postadress och eventuell annan adress till vilken handlingar som hänför sig till rättegången kan sändas (processadress); om talan förs av ändringssökandens lagliga företrädare eller ombud, ska också dennes kontaktuppgifter uppges
- det beslut i vilket ändring söks (det överklagade beslutet)
- den grund på vilken besvärstillstånd begärs samt de skäl på vilka grunden för meddelande av besvärstillstånd föreligger
- till vilka delar ändring söks i beslutet och vilka ändringar som yrkas (yrkandena)
- grunderna för yrkandena
- vad besvärsrätten grunderar sig på om det överklagade beslutet inte avser ändringssökanden själv.

Medan besvären är anhängiga ska högsta förvaltningsdomstolen utan dröjsmål underrättas om ändringar i kontaktuppgifterna. Om flera personer anför besvär tillsammans, kan det i besvären anges att en av dem är kontaktperson.

Bilagor till besvären

Till besvären ska följande fogas:

- det överklagade beslutet med besvärsanvisning,
- utredning om när ändringssökanden har fått del av beslutet, eller annan utredning om när besvärstiden börjat löpa,
- de handlingar som ändringssökanden åberopar som stöd för sina yrkanden, om dessa inte redan tidigare har lämnats till myndigheten.

Ett ombud ska foga till besvären en fullmakt såvida inte samma person har uppträtt som ombud vid en tidigare handläggningsfas eller ombudet är advokat, offentligt rättsbiträde eller ett rättegångsbiträde med tillstånd.

Inlämnande av besvär

Besvär ska inom besvärstiden lämnas till **högsta förvaltningsdomstolen**. Besvären ska vara framme senast den sista dagen av besvärstiden före utgången av ämbetsverkets öppettid. Detta gäller också då besvären inlämnas via förvaltningsdomstolarnas e-tjänst eller per e-post. Handlingarna kan lämnas in även via förvaltningsdomstolarnas e-tjänst. Handlingarna sänds per post eller elektroniskt på avsändarens ansvar.

Högsta förvaltningsdomstolens kontaktuppgifter:

Besöksadress:	Postadress:
Paasivuorigatan 3	PB 180
00530 Helsingfors	00131 HELSINGFORS

Telefon: 029 56 40260 (registratorskontoret)

Fax: 029 56 40382

E-post: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Förvaltnings- och specialdomstolarnas e-tjänst:

<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

RÄTTEGÅNGSAVGIFT SOM TAS UT FÖR HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS BESLUT

För behandling av ett ärende som gäller ändringssökande eller besvärstillstånd vid högsta förvaltningsdomstolen tas det ut en rättegångsavgift på 530 euro.

Rättegångsavgift tas inte ut vid högsta förvaltningsdomstolen för avgiftsfria prestationer enligt 5 § i lagen om domstolsavgifter eller om det finns en i 4 § i lagen om domstolsavgifter avsedd grund för att inte ta ut avgiften.

Rättegångsavgift tas inte heller ut, om högsta förvaltningsdomstolen ändrar ett överklagat beslut till förmån för ändringssökanden. Vid ändringssökande som gäller ett förhandsavgörande som meddelats i ett skatteärende tas en avgift dock ut oberoende av utgången.

Avgifter tas inte ut hos dem som med stöd av rättshjälpslagen är befriade från behandlingsavgifter eller hos dem som enligt bestämmelser någon annanstans i lag är befriade från avgifter som ska betalas för myndigheternas åtgärder.

Om det är uppenbart oskäligt att en avgift tas ut, får myndigheten eller den tjänsteman som påför avgiften i enskilda fall besluta att ingen avgift ska tas ut.

Lag om domstolsavgifter (1455/2015)